

Benépesült a Vörösmarty téri kultúrpalota

Az ötödik-hatodik emeleten kezdtem tájékozódni. Megzavart a keskeny, barna ajtók egymásutánja, a szürke műanyag padlóval borított folyosók egyformasága. Igaz, tanácstalanságom láttán, hol itt, hol ott hangzott fel a segítőkész kérdés — „Kit tetszik keresni?” —, hanem az eligazítás nem mindig volt pontos. Valójában még a beköltözők intőjele is csak most veszik birtokukba az épületet, a Művelődésügyi Minisztérium új, Vörösmarty téri irodaházát.

Ha telefonon hívják Vigadó néven jelentkezik és kapcsol a központ. A nyelvi lelemény azonban találóbb elnevezést adott: kultúrpalota, jelezvén ezzel az épület rendeltetését.

Impozáns méretek

Kétszer jártam ott. Első alkalommal, a szokásos munkaidő vége felé, csak az első emeletig jutottam el. Tárgyalók, Magyar Pen Club, Állami Hangversenyzenekar — láttam kiírva a felvonóval szemközi falon. Reprezentatív kiképzés. Kellemes, világos faburkolat, két futószőnyeg nyeli el a léptek kopogását. A pihenő előtérben kagyló fotelok, a folyosón a várakozók számára kényelmes karszék sorakoznak. A tárgyalók tejüveg falán átszűrődik a fény, a 101-ből emberek alakját rajzolja elem. A Művelődésügyi Minisztérium néhány hétre kölcsönadta a helyiséget egy 80—120 férőhelyes diákokthoz tervpályázatának elbírálására.

Fehérre meszelt, keskeny oldalfolyosón találok a Magyar Pen Club helyiségeit. Feltűnő a különbség az eddig látottak és e közt a folyosó között. A magyarázat ellen, miszerint erre a részre „csak” a gondnokság, illetve az épületfenntartás helyiségeit tervezték, berzenkedem. A Pen — mondják — soron kívül került az irodaházba, másutt már nem jutott hely nekik. Az egyik jelenlevő titkár, kanadai költővendéggel folytatott beszélgetését szakítja félbe, meggyőződéssel mondja: összehasonlíthatatlanul jobb helyzetbe kerültek, mint voltak eddig. A helyiséghiány, a zsúfoltság azelőtt már a munkájukat gátolta, most meg tárgyalóhelyiségük is van.

Az Állami Hangversenyzenekarnak két próbatéren áll rendelkezésére az első emeleten. Bár még nem fejezték be a belső munkálatokat, az impozáns méretek máris kibontakoznak. A magyar zenei élet központja van itt kialakulóban.

A második szint kiképzése hasonló az első emeletéhez. Tárgyalókat, a zeneművészek klubját, büfét, éttermet és drink bárt helyeztek el itt a tervezők. A kulturális intézmények, vállalatok, kiadók a harmadik emelettől a tizedikig foglalják el az épületet. A költözők részben megtörtént, részben most folyik. A III—IV. emelet úgyszólván üres még, az Országos Filharmónia, a Nemzetközi Koncertigazgatóság, a Magyar Hanglemezgyártó Vállalat, valamint a Budapesti Zenei Versenyek és Fesztiválok Irodája nem költözött még be az irodaházba. Nem foglalta még el a helyét a Zeneműkiadó, az Országos Rendezőiroda és a Kórusmozgalom Országos Tanácsa sem és a Magyar Könyvkiadók és Könyvterjesztők Egyesülése.

Egy helyen

Az V. emeleten részben rendezkedett már a Szerzői Jogvédő Hivatal. A Nyár utcából, Deák Ferenc utcából és a Semmelweis utcából kerültek végre egy helyre. A nemzetközi osztályon dolgoznak, munkájukban nagy könnyebbéget jelent, hogy 26 000-es irattárakat, 8000 kötetes könyvtárakat is át tudták hozni. Jelenleg több magyar műspanyol, német, illetőleg olasz és francia nyelvű kiadásának jogaival foglalkoznak. Számon tartják a közvetítő nyelv segítségével történő fordításokat, külön a hungaricákat. A költözők, mint mondják, nem okozott náluk kiesést.

A Magyar Zeneművészek Szövetségében az egyes területek közötti jobb, zökkenőmentesebb kapcsolatot említették. Terveik között szerepel kisebb, kamarazenei koncertek rendezése az egyik próbatéren, ahol elsősorban új magyar műveket mutatnak be. A Képcsarnok Vállalat VII. emeleti helyiségében Köteles István igazgató a megnyíló új galériákról, bemutatótermekről beszél. Az épület földszintjén augusztus 20-án nyílik meg Budapest egyik legszebb, reprezentatív képzőművészeti kiállítóhelyisége, de még ebben az évben adják át a művészeknek, művészetszerető közönségnek a székszárdi, szombathelyi és a nyíregyházi galériát. A vállalat fejlesztésének harmadik periódusa zárult le a költözéssel, tervezett 70 kiállításukat lesz tehát hol megrendezniük. Jobb az együttműködés a testvérvállalatokkal, jobbak a munkalehetőségek, mondták a Képzőművészeti Alap Kiadóvállalatnál. Kultúránk színvonalához mérhető körülmények között tudnak dolgozni s ez hamarosan minden téren, a két évvel ezelőtt ismét megindult könyvkiadás területén is érezheti majd a hatását.

Az élő magyar irodalom a legfőbb gondja a Magvető Könyvkiadónak, amely a többi intézményhez hasonlóan nagyon mostoha körülmények közül költözött a Vörösmarty téri kultúrpalotába. Evente 150 mű kiadása, az Új termés sorozatban fiatal tehetségek bemutatása már eddig is irodalmunk egyik első műhelyévé

avatta a kiadót. S hogy ebben a műhelyben a jelentős feladathoz méltó, zavartalan körülmények között dolgozhasanak, mindnyájunk ügye, íróké, szerkesztőké, olvasóké.

Rangos környezet

Húsz ország 200 kiadójával van kapcsolatban a szép magyar könyvek messze földön ismert kiadója, a Corvina. Új helyen, rangjához illő környezetben folytathatja munkásságát, a magyar kultúra terjesztését. Legközelebbi terveik között szerepel Füst Milán válogatott verseinek francia, és Illyés Gyula Petőfi című művének német nyelvű kiadása. Magyar és német, illetőleg angol-francia változatban jelenik meg rövidesen Csurka István—Reisman János közös könyve, a Budapesti változatok. S hogy munkájuknak milyen nagy a külföldi visszhangja, Madridban az elmúlt évben megrendezett Albertokiállítás létrejöttében nagy jelentőséget tulajdonítanak a forradalmár művész munkásságát első ízben feldolgozó, emlékeztető szép Corvina albumnak.

Bár még csak most költözik, szakosztályaiban már megkezdte a munkát a Magyar Képzőművészek Szövetsége. Jövő évi közgyűlésükre készülnek, amelyet hosszú idő után először tarthatnak meg saját tanácstermükben, saját székházukban. A Vörösmarty téri kultúrpalota az összes ott levő intézményé. Az élő magyar kultúra otthona.

Sárvári Márta